

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΑΚΩΒΟΥ

ΙΑΚΩΒΟΥ 1

- Ιακ. 1,1 Ἰάκωβος, Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν·
- Ιακ. 1,1 Εγώ, ο Ἰάκωβος, δούλος του Θεοῦ Πατρός και του Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, στους Χριστιανούς, που κατάγονται από τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ, τας διεσκορπισμένας εἰς ὅλον τον κόσμον, εὐχομαι να χαίρουν.
- Ιακ. 1,2 Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις,
- Ιακ. 1,2 Πηγὴν και ατίαν δια την πλέον πλήρη και τελείαν χαρὰν να θεωρήτε, ἀδελφοί μου, ὅταν πέσετε μέσα εἰς διαφόρους δοκιμασίας και θλίψεις,
- Ιακ. 1,3 γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν·
- Ιακ. 1,3 γνωρίζοντες τοῦτο, ὅτι ἡ δια μέσου θλίψεων και ταλαιπωριῶν δοκιμασία της πίστεώς σας προς τον Χριστόν επεξεργάζεται και πραγματοποιεῖ ὡς πολύτιμον ἀγαθόν μέσα σας την υπομονήν.
- Ιακ. 1,4 ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἔχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι.
- Ιακ. 1,4 Ἡ δε υπομονή ας ἔχη και αὐτή, ὡς καρπὸν της, πνευματικόν ἔργον τέλειον εἰς τας καρδίας σας, δια να εἰσθε ἔτσι τέλειοι και ὁλόκληροι και να μη υστερήτε εἰς τίποτε.
- Ιακ. 1,5 Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτήτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ οὐκ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ·
- Ιακ. 1,5 Εἰάν δε κανεῖς ἀπὸ σας στερῇται την κατὰ Θεὸν σοφίαν, δια να γνωρίζῃ πῶς να φέρεται στους διαφόρους πειρασμούς

και πως να αποκτή την υπομονήν, ας ζητή την σοφίαν αυτήν από τον πάνσοφον Θεόν, ο οποίος την δίδει εις όλους πλουσίως, χωρίς να περοφρονή και εξευτελίξη κανένα. Και θα του δοθή αυτή η σοφία.

Ιακ. 1,6 αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ.

Ιακ. 1,6 Να την ζητή όμως με σταθεράν και ακλόνητον πίστιν, χωρίς να κυμαίνεται και να αμφιβάλλη, αν θα του την δώση ο Θεός, διότι εκείνος που αμφιβάλλει και κλονίζεται, μοιάζει με κύμα θαλάσσης, που δέρνεται από τον άνεμο και πηγαίνει εδώ και εκεί κατά την φοράν του ανέμου.

Ιακ. 1,7 μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου.

Ιακ. 1,7 Διότι ας μη νομίζη ο άνθρωπος αυτός, ο ολιγόπιστος και ακατάστατος, ότι θα πάρη από τον Κυριον κάτι από όσα του ζητεί.

Ιακ. 1,8 ἀνὴρ δίψυχος ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Ιακ. 1,8 Ο άνθρωπος αυτός είναι δίβουλος και δίγνωμος, ακατάστατος και ευμετάβολος εις όλην την πορείαν της ζωής και συμπεριφοράς του.

Ιακ. 1,9 καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ,

Ιακ. 1,9 Ο αδελφός δε, που δικιμάζεται από την θλίψιν της πτωχείας και είναι άσημος και αφανής μέσα στον κόσμο, ας καυχάται δια το ύψος της δόξης (εις την οποίαν ο Θεός θα τον αναβιβάση δια την υπομονήν του εις τας θλίψεις).

Ιακ. 1,10 ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται.

Ιακ. 1,10 Ο δε πλούσιος εξ άλλου, ας καυχάται δια την ταπεινοφροσύνην του, (την οποίαν γεννά η κατά Θεόν συναίσθησις της πνευματικής του πτωχείας και της προσωρινότητος του πλούτου), αφού σαν ταπεινό αγριολούλουδο και αυτός θα περάση από την επίγειον ζωήν.

Ιακ. 1,11 ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι καὶ ἐξήρανε τὸν
χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια
τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο. οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν
ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται.

Ιακ. 1,11 Διότι ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος μετὰ τὸ φλογερὸν τοῦ καύματος καὶ
ἐξήρανε τὸ αγριόχορτο, καὶ τὸ ἄνθος τοῦ ἐπέσε μαραμμένο,
καὶ ἡ ωραιότης τῆς εμφανίσεως καὶ τῶν χρωμάτων τοῦ
εσχάθηκε. Ἔτσι καὶ ὁ πλούσιος σὺν τοῖς δρόμοις τῆς ζωῆς του,
θα μαρανθή καὶ θα σβήσῃ, παρ' ὅλα τὰ πλούτη καὶ τὴν
δόξαν του.

Ιακ. 1,12 Μακάριος ἄνθρωπος ὁς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δοκιμὸς
γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν
ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Ιακ. 1,12 Μακάριος καὶ τρισευτυχισμένος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος,
ὁ ὁποῖος ὑπομένει μετὰ καρτερίαν καὶ πίστιν τὸν Θεόν τὴν
δοκιμασίαν τῶν θλίψεων, διότι ἔτσι ἀναδεικνύεται ἐκλεκτός
καὶ δοκιμασμένος ἄνθρωπος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ θα λάβῃ
ὡς ἀμοιβὴν τοῦτον τὸν ἐνδοξὸν στέφανον τῆς αἰωνίου ζωῆς,
τὸν ὁποῖον ὑπεσχέθη ὁ Κύριος εἰς ἐκείνους, οἱ τοὺς
ἀγαποῦν.

Ιακ. 1,13 Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι ἀπὸ Θεοῦ πειράζομαι·
ὁ γὰρ Θεὸς ἀπείραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς
οὐδέν.

Ιακ. 1,13 Κανεὶς ὅμως ποτέ, ὅταν πειράζεται ἀπὸ τὰ ἐσωτερικὰ πάθη
καὶ τὰς ἀδυναμίας του καὶ δελεάζεται πρὸς τὴν ἁμαρτίαν,
ἀλλ' ἂν μὴ λέγῃ, ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ υφίσταμαι αὐτόν τὸν
ἁμαρτωλὸν πειρασμόν. Αὐτὸ εἶναι φοβερὰ ὑβρις ἐναντίον
τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, διότι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι δυνατόν ποτέ νὰ
πειρασθῇ ἀπὸ κατὰ κακὸν καὶ πονηρόν, δι' αὐτὸ δὲ ἀκριβῶς,
ἀγευστος καὶ ἀπείραστος ἀπὸ κατὰ κακὸν καθὼς εἶναι, δὲν
στέλλει εἰς κανένα ποτέ πειρασμόν, διὰ νὰ τὸν ἐξωθήσῃ
πρὸς τὴν ἁμαρτίαν.

- Ιακ. 1,14 ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας
ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος·
- Ιακ. 1,14 Καθένας δε δελεάζεται και παρακινείται προς το κακόν από
την ιδικήν του κακήν επιθυμίαν, παρασυρόμενος από το
δόλωμα της αμαρτωλῆς ηδονῆς.
- Ιακ. 1,15 εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἡ δὲ
ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον.
- Ιακ. 1,15 Επειτα αυτή του η φαύλη επιθυμία, αφού σαν πονηρά και
ακόλαστος γυνή συλλάβη το κακόν, γεννά την αμαρτωλήν
πράξιν· η δε αμαρτία, όταν πλέον προχωρήση και
ολοκληρωθῇ και υποδουλώση την ψυχήν, γεννά τον
θάνατον.
- Ιακ. 1,16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί·
- Ιακ. 1,16 Λοιπόν, μη πλανάσθε, αδελφοί μου αγαπητοί, τίποτε το
κακόν δεν προέρχεται από τον Θεόν.
- Ιακ. 1,17 πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ
καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ
ἔστι παραλλαγή ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα.
- Ιακ. 1,17 Εξ αντιθέτου, κάθε αγαθή προσφορά προς τους ανθρώπους
και κάθε δῶρον τέλειον κατεβαίνει εκ των ἄνω, από τον
ουρανόν, από τον πανάγαθον Θεόν, που είναι ο δημιουργός
και πατέρας όλων των πνευματικῶν και υλικῶν φώτων,
στον οποίον δεν υπάρχει καμμιὰ αλλοίωσις, ούτε η
παραμικροτέρα σκία μεταβολῆς.
- Ιακ. 1,18 βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας εἰς τὸ εἶναι
ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.
- Ιακ. 1,18 Ο πανάγαθος Θεός, ὑπὸ της ἀλείρου αὐτοῦ ἀγαθότητος
κινούμενος, ηθέλησεν αὐτός και μας ἐγέννησεν
πνευματικῶς με την ευαγγελικὴν διδασκαλίαν της ἀληθείας,
δια να εἴμεθα ἡμεῖς σαν τα πλέον ευγενή και ἐκλεκτά
πρωτόλεια μεταξύ όλων των δημιουργημάτων.
- Ιακ. 1,19 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἄνθρωπος

ταχύς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδύς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδύς εἰς ὀργήν·

Ιακ. 1,19 Ωστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ας εἶναι κάθε ἄνθρωπος γρήγορος καὶ πρόθυμος νὰ ἀκοῦη τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἀναγεννᾷ καὶ σώζει, καὶ ας εἶναι ἀκόμη ἀργός καὶ δυσκίνητος στο νὰ ομιλή (δια τὸν φόβον μήπως πη κάτι τὸ ἄστοχον, τὸ αμαρτωλὸν καὶ υβριστικόν). Ας εἶναι δε ἀκόμη ἀργός καὶ δυσκίνητος εἰς τὴν ὀργήν, ὁποιαδήποτε ἀφορμαὶ καὶ ἀν τοῦ δίδωνται.

Ιακ. 1,20 ὀργὴ γὰρ ἄνδρὸς δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται.

Ιακ. 1,20 Διότι ἡ ὀργὴ τοῦ ἀνθρώπου τὸν σκοτίζει, τὸν ἐξάπτει, τὸν παρασύρει εἰς ἀδικήματα καὶ δὲν ἐργάζεται μέσα εἰς αὐτὸν δικαιοσύνην Θεοῦ.

Ιακ. 1,21 διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεΐαν κακίας ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνάμενον σώσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Ιακ. 1,21 Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ σεις πετάξτε ἀπὸ τὰς ψυχὰς σας κάθε ἠθικὴν ἀκαθαρσίαν, ὅ,τι ὑπολείπεται μέσα σας ἀπὸ τὰς διαφόρους κακίας, καὶ δεχθήτε με πραότητα τὸν εὐαγγελικὸν λόγον, πὺ εφυτεύθη μέσα σας δια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ ὁποῖος μόνος ἡμπορεῖ νὰ σώσῃ τὰς ψυχὰς σας.

Ιακ. 1,22 Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, παραλογιζόμενοι ἑαυτοὺς.

Ιακ. 1,22 Νὰ γίνεσθε δε τηρηταὶ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι μόνον ἀκροαταί, ἐξαπατώντες τὸν εἰατὸν σας με τὴν ἀπλὴν μόνον ἀκρόασιν τοῦ θείου θελήματος.

Ιακ. 1,23 ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιητής, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ·

Ιακ. 1,23 Διότι, εἴαν κανεῖς εἶναι ἀκροατὴς μόνον τοῦ λόγου καὶ ὄχι τηρητής, αὐτὸς ὁμοιάζει με τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἀπλῶς

και μόνον εκύτταξε καλά στον καθρέπτην την
φυσιογνωμίαν του·

Ιακ. 1,24 κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως
ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν.

Ιακ. 1,24 διότι αὐτός εἶδε μεν καλά τον εαυτὸν του στον καθρέπτην
και ἐφυγε, ἀλλὰ ἀμέσως ἐξέχασε ποῖος ἦτο. (Καθρέπτης
εἶναι ο νόμος του Θεοῦ, δια να γνωρίσωμεν τας ἐλλείψεις
μας· εἰάν δεν τας προσέξωμεν και δεν ενδιαφερθῶμεν δια
την διόρθωσίν των, λησμονούμεν ἑντος ολίγου τον εαυτὸν
μας και τον νόμον του Θεοῦ).

Ιακ. 1,25 ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας
καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατῆς ἐπιλησμονῆς
γενόμενος, ἀλλὰ ποιητῆς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ
ποιήσῃ αὐτοῦ ἔσται.

Ιακ. 1,25 Εκείνος ὅμως που ἐσκυψε με πολλήν προσοχήν και
εμελέτησε προσεκτικὰ τον τέλειον νόμον του Ευαγγελίου, ο
οποῖος χαρίζει την ηθικὴν ἐλευθερίαν και ἔμεινε με
σταθερότητα στον νόμον αὐτόν, αὐτός δεν ἐγίνε ἀκροατῆς
ἀπλῶς, που λησμονεῖ, ἀλλὰ τηρητῆς των ἔργων, που
διατάσσει ο νόμος. Αὐτός θα εἶναι μακάριος και
τρισευτυχισμένος δια την τήρησιν του θείου θελήματος.

Ιακ. 1,26 Εἴ τις δοκεῖ θρησκός εἶναι ἐν ὑμῖν μὴ χαλιναγωγῶν
γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου
μάταιος ἡ θρησκεία.

Ιακ. 1,26 Εἰάν κανεῖς ἀπὸ σας νομίζῃ ὅτι εἶναι ευσεβὴς και πιστὸς εἰς
τα καθήκοντα, που ἐπιβάλλει ἡ θρησκεία, δεν χαλιναγωγῇ
ὅμως την γλῶσσαν του, ἀλλ' ἐξαπατᾷ την καρδίαν του με
την πλανεμένην αὐτὴν ἀντίληψίν του, μάθετε ὅτι του
ανθρώπου αὐτοῦ εἶναι ἀνωφελὴς και ἀχρηστος ἡ θρησκεία.

Ιακ. 1,27 θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ
αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς και χήρας ἐν τῇ
θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Ιακ. 1,27 Θρησκεία καθαρά και αμόλυντος ενώπιον του Θεού και Πατρός είναι αυτή, να επισκέπτεται κανείς με αγάπην και καλωσύνην τα ορφανά και τας χήρας, δια να τους προσφέρη την προστασίαν και παρηγορίαν εις την θλίψιν των, και συγχρόνως να τηρή τον ευατόν του καθαρόν και αμόλυντον από την αμαρτίαν, που κυριαρχεί στον κόσμον.

ΙΑΚΩΒΟΥ 2

Ιακ. 2,1 Άδελφοί μου, μή έν προσωποληψίαις έχετε τήν πίστιν τοῦ Κυρίου ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης.

Ιακ. 2,1 Αδελφοί μου, προσέχετε να μη έχετε και εκδηλώνετε την πίστιν σας προς τον ένδοξον Κυριον μας Ιησουν Χριστόν με προσωποληψίας και μάλιστα στον τόπον και τον χρόνον της λατρείας.

Ιακ. 2,2 εάν γάρ εισέλθη είς τήν συναγωγήν ύμῶν άνήρ χρυσοδακτύλιος έν έσθῆτι λαμπρᾷ, εισέλθη δέ και πτωχός έν ρυπαρᾷ έσθῆτι,

Ιακ. 2,2 Διότι,-ας υποθέσωμεν-εάν εισέλθη εις την λατρευτικήν σας συγκέντρωσιν άνθρωπος με χρυσά δακτυλίδια, με ενδύματα πολυτελή και φαντακτερά, εισέλθη δε και ένας πτωχός με φθηνά και λερωμένα ρούχα

Ιακ. 2,3 και έπιβλέψητε επί τόν φοροῦντα τήν έσθῆτα τήν λαμπράν και είπητε αύτῷ, σὺ κάθου ὧδε καλῶς, και τῷ πτωχῷ είπητε, σὺ στήθι εκεί ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου,

Ιακ. 2,3 και στρέψετε τα βλέματά σας με θαυμασμόν και εκτίμησιν προς εκείνον, που φορεί το λαμπρόν ένδυμα, και του πῆτε· “συ κάθισε εδώ αναπαυτικά στο τιμητικόν κάθισμα” και στον πτωχόν πῆτε· “συ στάσου εκεί πέρα ὀρθιος”. η “κάθισε εδώ, πιο χαμηλά, από το υποπόδιόν μου”,

- Ιακ. 2,4 καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένεσθε κριταὶ
διαλογισμῶν πονηρῶν;
- Ιακ. 2,4 σας ερωτῶ, με την προσωποληψίαν σας αυτήν και την
μεροληπτικήν συμπεριφοράν σας δεν εκάματε μέσα σας
μεροληπτικήν διάκρισιν μεταξύ πλουσίου και πτωχού και
δεν εγίνατε άδικοι κριταί, εφ' όσον κατελήξατε εις
απόφασιν στηριχθείσαν εις πονηρούς διαλογισμούς,
αντιθέτους προς την αγάπην και την δικαιοσύνην του Θεού;
- Ιακ. 2,5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. οὐχ ὁ Θεὸς
ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου πλουσίους ἐν
πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο
τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν;
- Ιακ. 2,5 Ακούσατε, αδελφοί μου αγαπητοί, δεν εξέλεξεν ο Θεός τους
πτωχούς και γυμνούς από τα υλικά αγαθά του κόσμου
τούτου, δια να γίνουν πλούσιοι στον ουράνιον κόσμον, τον
οποίον μας χαρίζει η πίστις, και κληρονόμοι της βασιλείας,
που υπεσχέθη ο Θεός εις όσους τον αγαπούν;
- Ιακ. 2,6 ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν. οὐχ οἱ πλούσιοι
καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς
κριτήρια;
- Ιακ. 2,6 Σεις όμως, επεριφρονήσατε και εξηυτελίσατε τον πτωχόν,
δια να τιμήσετε μεροληπτικῶς τον πλούσιον. Αλλά σας
ερωτῶ· δεν είναι οι πλούσιοι, οι οποίοι σας καταπιέζουν, και
δεν είναι αυτοί, που σας τραβούν εις τα δικαστήρια;
- Ιακ. 2,7 οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν
ἐφ' ὑμᾶς;
- Ιακ. 2,7 Δεν διαβάλλουν αυτοί με την συμπεριφοράν των και δεν
εξηυτελίζουν το καλόν όνομα του Χριστού, με το οποίον
ονομάζεσθε Χριστιανοί και λαός του Χριστού;
- Ιακ. 2,8 εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφήν,
ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, καλῶς ποιεῖτε·
- Ιακ. 2,8 Εάν όμως συμπεριφέρεσθε έτσι προς τους πλουσίους, όχι

διότι προσωποληπτείτε, αλλά διότι εφαρμόζετε τον νόμον του βασιλέως Χριστού, όπως περιέχεται εις την Αγίαν Γραφήν “αγαπήσ τον πλησίον σου ως σεαυτόν”. καλώς πράττετε, φερόμενοι έτσι ενώπιον των πλουσίων.

Ιακ. 2,9 εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται.

Ιακ. 2,9 Εἰ ὅμως φέρεσθε μεροληπτικά, ἐπηρεασμένοι ἀπὸ ἀδίκους προσωποληψίας, τότε διαπράττετε ἁμαρτίαν καὶ ἀποδεικνύεσθε ἀπὸ αὐτὸν τούτον τὸν Νόμον τοῦ Θεοῦ ὡς παραβάται, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἔχετε παραβῇ ἄλλας ἐντολάς.

Ιακ. 2,10 ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσῃ, πταίσει δὲ ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἔνοχος.

Ιακ. 2,10 Διότι, ἐκεῖνος που θὰ τηρήσῃ ὅλον τὸν Νόμον, θὰ πταίσει δε καὶ θὰ παραβῇ μίαν ἐντολήν, ἐγένεν ἔνοχος παραβάσεως ὅλων τῶν ἐντολῶν.

Ιακ. 2,11 ὁ γὰρ εἰπὼν μὴ μοιχεύσης, εἶπε καὶ μὴ φονεύσης· εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δὲ, γέγονας παραβάτης νόμου.

Ιακ. 2,11 Διότι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος εἶπε “μὴ φονεύσης”. Εἰ δὲ δὲν μοιχεύσης, ἀλλὰ φονεύσης, ἐγένες παραβάτης ὅλου τοῦ Νόμου. (Τὸν νομοθέτην Θεὸν ἐπεριφρόνησες καὶ ὕβρισες με τὴν παράβασίν σου αὐτήν).

Ιακ. 2,12 οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι·

Ιακ. 2,12 Νὰ ὁμιλήτε μετὰ ὑμῶν καὶ νὰ πράττετε ἔτσι, ὡς ταιριάζει εἰς ἀνθρώπους, που μέλλουν νὰ κριθοῦν με τὸν νόμον, ὁ ὁποῖος ἀναδεικνύει τὸν ἄνθρωπον ἐλεύθερον (καὶ ὄχι δούλον τῆς προσωποληψίας καὶ ἀνθρωπαρεσκείας).

Ιακ. 2,13 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

Ιακ. 2,13 Μὴ παρασύρεσθε ἀπὸ ἀπὸ τὴν προσωποληψίαν καὶ φαίνεσθε σκληροὶ καὶ ἀσπλαγχοὶ ἀπέναντι τῶν πτωχῶν

και ασήμων, διότι η κρίσις του Θεού θα είναι χωρίς έλεος, δι' εκείνον, που δεν έδειξε έλεος προς τους αδελφούς του. Το έλεος και η ευσπλαγχνία κατανικά και εξουδετερώνει την καταδίκη.

- Ιακ. 2,14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν;
- Ιακ. 2,14 Τι ωφελεί, αδελφοί μου, εάν λέγη κανείς ότι έχει πίστιν, αλλά δεν έχει έργα, που επιβάλλει η πίστις; Μηπως αυτή η θεωρητική και γυμνή από καλά έργα πίστις ημπορεί να τον σώση;
- Ιακ. 2,15 ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι καὶ λειπόμενοι ὥσι τῆς ἐφημέρου τροφῆς,
- Ιακ. 2,15 Εάν ένας αδελφός Χριστιανός η μία αδελφή Χριστιανή δεν έχουν τα απαραίτητα ενδύματα, δια να προφυλαχθούν από το ψύχος του χειμῶνος, και επί πλέον στερούνται από την αναγκαίαν τροφήν της ημέρας,
- Ιακ. 2,16 εἶπῃ δὲ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν, ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος;
- Ιακ. 2,16 τους εἶπῃ δε ένας από σας, “πηγαίνετε στο καλό. Εὐχομαι να ζεσταθῆτε και να χορτασθῆτε καλά”, δεν τους δώσετε ὁμως αυτά, που τους χρειάζονται δια την συντήρησιν του σώματος, τι ωφελοῦν τα καλά σας λόγια;
- Ιακ. 2,17 οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά ἐστι καθ’ ἑαυτήν.
- Ιακ. 2,17 Ετσι και η πίστις, εάν δεν ἔχη έργα, είναι εξ ολοκλήρου νεκρά.
- Ιακ. 2,18 ἀλλ’ ἐρεῖ τις· σὺ πίστιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, κἀγὼ δεῖξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου.
- Ιακ. 2,18 Αλλά θα πη κάποιος· “συ έχεις και κρατεῖς θεωρητικὴν την πίστιν, ενώ εγὼ ἔχω έργα αρετῆς”. Και οι δύο ευρίσκονται

εις την πλάνην. Διότι εγώ θα τους είπω· Δείξε μου την πίστιν σου από τα έργα σου, διότι αυτά επιβεβαιούν την πίστιν, και εγώ από τα έργα μου, που είναι καρπός της πίστεως, θα σου αποδείξω την πίστιν μου.

Ιακ. 2,19 σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἷς ἐστι· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι καὶ φρίσσουσι.

Ιακ. 2,19 Σὺ πιστεύεις, ὅτι ἓνας εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός· καὶ καλὰ κάμνεις. Ἀλλὰ καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουν εἰς τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, χωρὶς ὅμως νὰ ωφελοῦνται ἀπὸ αὐτήν, τὴν ἀνεὺ ἔργων πίστιν, ἀλλὰ τουναντίον καταλαμβάνονται ἀπὸ φόβον καὶ τρόμον προ τοῦ δικαίου Θεοῦ.

Ιακ. 2,20 θέλεις δὲ γινῶμαι, ὦ ἄνθρωπε κενέ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν;

Ιακ. 2,20 Θελεῖς δε νὰ μάθης, ὦ κούφιε καὶ ἀνόητε ἄνθρωπε, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς εἶναι νεκρά, ἐντελῶς ἀνωφελής, μᾶλλον δε καὶ ἐπιβλαβής, ὅπως τὸ νεκρὸν καὶ ἀποσυντιθέμενον σῶμα;

Ιακ. 2,21 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον;

Ιακ. 2,21 Ὁ πρόγονος μας Ἀβραάμ, δὲν ἐπῆρε ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν δικαίωσιν καὶ ἐγένε δίκαιος, διὰ τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς του, καὶ μάλιστα, ὅταν προσέφερε ὡς θυσίαν ἐπάνω στὸ θυσιαστήριον τὸ παιδί του, τὸν Ἰσαάκ;

Ιακ. 2,22 βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη,

Ιακ. 2,22 Βλέπεις, ὅτι ἡ ζωντανὴ πίστις ὠδηγοῦσε καὶ υποβοηθοῦσε εἰς τὰ ἔργα του, καὶ ἀπὸ τὰ ἔργα ἡ πίστις ἐτελειοποιήθη.

Ιακ. 2,23 καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· ἐπίστευσε δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη.

Ιακ. 2,23 Καὶ ἐξεπληρώθη ἔτσι ἡ Γραφή, ἡ ὁποία λέγει· “ἐπίστευσεν ὁ Ἀβραάμ στὸν Θεὸν με ζωντανὴν καὶ ἐνεργὸν αὐτὴν πίστιν

και ελογαριάσθη τούτο εκ μέρους του Θεού εις αυτόν ως δικαιοσύνη και ωνομάσθη εκλεκτός φίλος του Θεού”.

Ιακ. 2,24 ὁρᾶτε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον.

Ιακ. 2,24 Βλέπετε, λοιπόν, ὅτι κάθε ἄνθρωπος γίνεται και αναδεικνύεται δίκαιος ἀπὸ τα ἔργα και ὄχι μόνον ἀπὸ την θεωρητικὴν πίστιν.

Ιακ. 2,25 ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαάβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους καὶ ἑτέρα ὁδῶ ἐκβαλοῦσα;

Ιακ. 2,25 Επίσης και η Ραάβ, η πόρνη, δεν εδικαιώθη ενώπιον του Θεού ἀπὸ τα ἔργα της, ὅταν με κίνδυνον της ζωῆς της υπεδέχθη τοὺς απεσταλμένους των Ιουδαίων και τοὺς ἐβγαλε ἀπὸ ἄλλον δρόμον, δια να φύγουν ἀπὸ την Ιεριχώ;

Ιακ. 2 ,26 ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστίν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστι.

Ιακ. 2,26 Τα ἔργα αξιοποιοῦν και ζωντανεύουν την πίστιν. Διότι, ὅπως το σῶμα χωρὶς την ψυχὴν εἶναι νεκρὸν και καταλήγει εις την αποσύνθεσιν, ἔτσι και η πίστις χωρὶς τα ἐνάρετα ἔργα εἶναι νεκρά και ανωφελής.

ΙΑΚΩΒΟΥ 3

Ιακ. 3,1 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μείζον κρίμα ληψόμεθα·

Ιακ. 3,1 Ἀδελφοί μου, μη ζηλεύετε και μη επιδιώκετε να γίνεσθε πολλοὶ διδάσκαλοι, διότι γνωρίζομεν καλά, ὅτι ημεῖς οἱ διδάσκαλοι ἔχομεν μεγαλυτέραν ευθύνην και εἰάν δεν αγωνιζώμεθα να εφαρμόζωμεν πιστῶς ὅσα διδάσκομεν, θα λάβωμεν μεγαλυτέραν καταδίκην.

Ιακ. 3,2 πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες. εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον

τὸ σῶμα.

Ιακ. 3,2 Διότι ὅλοι μας βέβαια πταίμεν πολὺ ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ πολὺ περισσότερον μάλιστα καὶ ευκολώτερα πταίμεν με τὰ λόγια μας. Εἴαν κανεῖς δεν πταῖη εἰς τὰ λόγια τοῦ καὶ ομιλῇ πάντοτε τὰ ὀρθά, αὐτὸς εἶναι τέλειος ἄνθρωπος, ἔχων τὴν ἱκανότητα νὰ συγκρατῇ καὶ κυβερνήσῃ ολόκληρον τὸν εἰσαυτὸν τοῦ.

Ιακ. 3,3 Ἴδε τῶν ἵππων τοὺς χαλινούς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετὰγομεν.

Ιακ. 3,3 Ἰδετε τι συμβαίνει με τοὺς ἵππους. Εἰς τὰ στόματα τῶν ἵππων βάζομεν τὸ χαλινάρι, διὰ νὰ υποτάσσωνται αὐτοὶ εἰς ἡμᾶς καὶ ἔτσι διευθύνομεν καὶ καθοδηγοῦμεν, ὅπου θέλομεν, ὅλο τὸ σῶμα τῶν.

Ιακ. 3,4 ἰδοὺ καὶ τὰ πλοῖα, τηλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μετὰγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου ἂν ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούληται.

Ιακ. 3,4 Ἰδοὺ καὶ τὰ πλοῖα, καίτοι εἶναι τόσο μεγάλα καὶ ωθοῦνται ἰσχυρῶς ἀπὸ ὀρμητικῶν ἀνέμων, κυβερνῶνται ἐν τούτοις καὶ διευθύνονται ὅπου ἡ ἐπιθυμία τοῦ πηδαλιούχου θέλει, ἀπὸ ἑνὸς μικρότατον πηδάλιον.

Ιακ. 3,5 οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέρος ἐστὶ καὶ μεγαλαυχεῖ. ἰδοὺ ὀλίγον πῦρ ἡλικὴν ὕλην ἀνάπτει!

Ιακ. 3,5 Ἐτσι καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι μικρὸν μέρος στο σῶμα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐν τούτοις καυχᾶται με ἀλαζονείαν καὶ με τὰς ἀκρισίας καὶ δολιότητάς της προκαλεῖ μεγάλα κακά. Ἰδοὺ πῶς λίγη φωτιά ἀνάπτει τεραστίαν πυρκαϊάν εἰς ἀέραντα δάση.

Ιακ. 3,6 καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας. οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης.

- Ιακ. 3,6 Και η γλώσσα είναι φωτιά, αιτία αναριθμήτων κακών, κόσμος ολόκληρος αδικίας και πάσης κακίας. Έτσι και η γλώσσα γίνεται μεταξύ των μελών μας η κατ' εξοχήν επικίνδυνος, η οποία μολύνει όλον το σώμα και ανάπτει πυρκαϊάν, που καταφλογίζει όλον τον κύκλον της ζωής, και καταφλέγεται έπειτα και αυτή από το πυρ της γεέννης διατας παρεκτροπάς της.
- Ιακ. 3,7 πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν ἑρπετῶν τε καὶ ἑναλίων δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ,
- Ιακ. 3,7 Μεγα κακόν η γλώσσα. Διότι κάθε φυσική αγριότης και θηρίων και πτηνών και ερπετών και θαλασσίων ζώων δαμάζεται από την θεόδοτον επινοητικότητα και κυριαρχίαν του ανθρώπου.
- Ιακ. 3,8 τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι· ἀκατάσχετον κακόν, μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου.
- Ιακ. 3,8 Την γλώσσαν όμως κανείς από τους ανθρώπους δεν μπορεί να την δαμάση. Είναι ασυγκράτητον κακόν, γεμάτη από θανατηφόρον δηλητήριο (που προκαλεί θανάτους σωματικούς και ψυχικούς).
- Ιακ. 3,9 ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας·
- Ιακ. 3,9 Εκτρέπεται εις τας μεγαλυτέρας αντινομίας και αντιθέσεις· διότι με αυτήν δοξολογούμεν τον Θεόν και Πατέρα, αλλά και με αυτήν καταρώμεθα τους ανθρώπους, που έχουν πλασθή καθ' ομοίωσιν Θεού.
- Ιακ. 3,10 ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. οὐ χρή, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτω γίνεσθαι.
- Ιακ. 3,10 Από το ίδιο στόμα βγαίνει ευλογία και καταρά. Αλλά, αδελφοί μου, δεν πρέπει να γίνονται αυτά έτσι, διότι δεν είναι δυνατόν στο αυτό στόμα να αναμιγνύονται κατάραι και ευλογίαι.

- Ιακ. 3,11 μῆτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν;
- Ιακ. 3,11 Μηπως τάχα ἡ πηγὴ ἀπὸ τὴν αὐτὴν τρύπαν ἀναβλύζει νερὸ πόσιμο καὶ ευχάριστο καὶ νερὸ πικρὸ καὶ ἀποκρουστικόν;
- Ιακ. 3,12 μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκῇ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα; οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἀλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ.
- Ιακ. 3,12 Μηπως εἶναι ποτέ δυνατόν, ἀδελφοί μου, ἡ συκιά νὰ καρποφορήσῃ ἐληές καὶ τὸ ἀμπέλι νὰ κάμῃ σῦκα; Ἐτσι καὶ καμμία ποτέ πηγὴ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ βγάξῃ νερὸ αλμυρὸ καὶ νερὸ πόσιμον καὶ ευχάριστον. (Καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια γλῶσσα, που ἀναπέμπονται δοξολογίες πρὸς τὸν Θεόν, ποτέ δὲν πρέπει νὰ ξεχύνωνται κατάραι καὶ δολιότητες).
- Ιακ. 3,13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δεῖξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας.
- Ιακ. 3,13 Ποιὸς μεταξὺ σας εἶναι ἀληθινὰ σοφὸς καὶ ἐπιστήμων, φωτισμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν ἄνθρωπος; Ἀς το δεῖξῃ ὄχι μόνο με τὰ λόγια του, ἀλλὰ προ παντός καὶ κυρίως με τὰ ἐνάρετα ἔργα του καλοῦ τοῦ βίου, με πραότητα, τὴν ὁποῖαν χαρίζει στὸν ἄνθρωπον ἡ ἀληθινὴ σοφία.
- Ιακ. 3,14 εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας.
- Ιακ. 3,14 Εἰάν ὁμως ἔχετε πικρὰν ζηλοφθονίαν, μεταξὺ σας, φατριασμούς, ἀντιθέσεις καὶ ἐριστικὸν πνεῦμα εἰς τὴν καρδίαν σας, μὴν ἀλαζονεύεσθε ὅτι εἰσθε ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ ψεύδεσθε ἔτσι ἐναντίον τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας, τῆς ὁποίας ἐν τούτοις θέλετε νὰ παρουσιάξεσθε ὡς διδάσκαλοι.
- Ιακ. 3,15 οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης.
- Ιακ. 3,15 Αὕτη ἡ ἀνόητος υψηλοφροσύνη, ὅτι εἰσθε σοφοί, δὲν εἶναι ἡ

θεία σοφία, που κατεβαίνει από τον ουρανόν· αλλ' είναι σοφία επίγειος, σαρκική και εμπαθής, δαιμονική.

Ιακ. 3,16 ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα.

Ιακ. 3,16 Διότι ὅπου υπάρχει ζηλοφθονία και φατριασμός και εριστικότης, εκεί επικρατεῖ ἀκαταστασία και ἀναταραχὴ και κάθε φαῦλο πρᾶγμα.

Ιακ. 3,17 ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνική, ἐπιεικής, εὐπειθής, μεστή ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος.

Ιακ. 3,17 Ἡ δε σοφία, που δίδεται ἐκ τῶν ἄνω, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, πρῶτον μὲν εἶναι καθαρὰ και ἀμόλυντος ἀπὸ κάθε τι φαῦλον και ἀμαρτωλόν, ἔπειτα δε εἶναι εἰρηνική και εἰρηνοποιός, ἐπιεικής και συγκαταβατική εἰς τὴν ἀγνοίαν και τὰς ἀδυναμίας τῶν ἄλλων, πρόθυμος να υποτάσσεται εἰς τὴν ἀλήθειαν, γεμάτη ἀπὸ εὐσπλαγχνίαν και ἀπὸ ἀγαθὰ ἔργα, ἀπηλλαγμένη ἀπὸ ἀμβιβολίας και ὀλιγοπιστίας, καθαρὰ και ἀμόλυντος ἀπὸ κάθε ὑποκρισίαν.

Ιακ. 3,18 καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

Ιακ. 3,18 Ὁ δε καρπὸς τῆς ἀγιότητος και κάθε ἀρετῆς σπείρεται εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων με εἰρήνην και πραότητα ἀπὸ ἐκείνους, που ἔχουν εἰρήνην και μεταδίδουν εἰρήνην, ἀπὸ τοὺς ἀληθινὰ σοφοὺς και ἐναρέτους διδασκάλους.

ΙΑΚΩΒΟΥ 4

Ιακ. 4,1 Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ ἐντεῦθεν ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;

Ιακ. 4,1 Ἀπὸ που προέρχονται και γεννῶνται μεταξύ σας ἐχθρικαί

καταστάσεις, έριδες και συγκρούσεις; Δεν προέρχονται από αυτήν την αιτίαν, δηλαδή από τας εμπαθείς επιθυμίας αμαρτωλών ηδονών, αι οποίαι επιθυμιαί έχουν επιστρατευθή και διεξάγουν πόλεμον μέσα εις τα μέλη σας, δια να σας υποδουλώσουν εις την φαυλότητα;

Ιακ. 4,2 **έπιθυμείτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς·**

Ιακ. 4,2 Επιθυμείτε και δεν έχετε αυτό που επιθυμείτε. Και επάνω εις την επιθυμίαν σας να το αποκτήσετε, ημπορεί να φθάσετε ακόμη και μέχρι του φόνου. Φθονείτε και επιθυμείτε με εμπάθειαν και δεν ημπορείτε να επιτύχετε αυτό, που επιθυμείτε. Και το αποτέλεσμα είναι ότι καταλήγετε εις συγκρούσεις και εις εχθρικάς καταστάσεις. Και δεν έχετε αυτά που θέλετε, διότι δεν ζητείτε από τον Θεόν με πίστιν, ο,τι είναι καλόν και ωφέλιμον δια σας.

Ιακ. 4,3 **αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε.**

Ιακ. 4,3 Μερικές όμως φορές ζητείτε από τον Θεόν και όμως δεν λαβάνετε, διότι ζητείτε προς κακόν και επιβλαβή σκοπόν, δια να διαθέσετε δηλαδή και εξοδεύσετε αυτό που ζητείτε εις απόλαυσιν αμαρτωλών ηδονών.

Ιακ. 4,4 **μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες! οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστίν; ὃς ἂν οὖν βουλευθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται.**

Ιακ. 4,4 Προδόται και προδότριαι, που καταπατεῖτε και μολύνετε την πίστιν και την αγάπην προς τον Χριστόν! Δεν γνωρίζετε ότι η αγάπη και η προσκόλλησις στον αμαρτωλόν κόσμον είναι έχθρα προς τον Θεόν; Οποιος θελήσῃ να είναι φίλος του κόσμου, των αμαρτωλών διασκεδάσεων και ηδονών του κόσμου, γίνεται εχθρός του Θεού.

Ιακ. 4,5 **ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφή λέγει, πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατώκησεν ἐν ἡμῖν;**

- Ιακ. 4,5 Η νομίζετε ότι μάταια και χωρίς κανένα νόημα λέγει η Γραφή, ότι με απέραντον αγάπην, που φθάνει σαν μέχρι ζηλοτυπίας και φθόνου, μας ποθεί το Πνεύμα το Άγιον, που έχει κατοικήσει μέσα μας; (Προδοσία εκ μέρους μας αυτής της αγίας αγάπης του εξεγείρει τον αποτροπιασμόν του και την οργήν του εναντίον μας).
- Ιακ. 4,6 μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει· ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.
- Ιακ. 4,6 Εξ αντιθέτου, όταν μείνωμεν πιστοὶ εἰς τὴν αγάπην του καὶ αποκηρύξωμεν τὴν αμαρτίαν του κόσμου, μας δίδει ἀκόμη μεγαλυτέραν χάριν, δι' αὐτὸ καὶ ἡ Γραφή λέγει, ὅτι “ὁ Θεὸς ἀντιτάσσεται τοὺς ὑπερηφάνους, που τὸν εγκαταλείπουν, δια νὰ ἀπολαύσουν ἀλαζονικῶς τὸν κόσμον· ἐνῶ ἀντιθέτως, δίδει χάριν τοὺς ταπεινοὺς καὶ τοὺς ὑποταγμένους εἰς αὐτόν”.
- Ιακ. 4,7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ. ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν·
- Ιακ. 4,7 Ὑποταχθῆτε, λοιπόν, με ταπείνωσιν στὸν Θεόν. Ἀντισταθῆτε στὸν διάβολον, που σας δελεάζει καὶ σας φλογίζει με τὰς αμαρτωλὰς ἡδονὰς τοῦ κόσμου, καὶ θὰ φύγῃ μακριὰ ἀπὸ σας νικημένος καὶ ἐξευτελισμένος.
- Ιακ. 4,8 ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν. καθαρῖσατε χεῖρας ἀμαρτωλοὶ καὶ ἀγνίστατε καρδίας δίψυχοι.
- Ιακ. 4,8 Πλησιάσατε κοντὰ στὸν Θεόν καὶ ὁ Θεὸς θὰ πλησιάσῃ κοντὰ εἰς σας. Ἀμαρτωλοὶ ἄνθρωποι, καθαρῖσατε τὰ χέρια σας ἀπὸ κάθε αμαρτωλὴν πράξιν καὶ ἐνόχην, ἐξαγνίστατε τὸ ἐσωτερικόν σας σεῖς οἱ δὶγνωνοί, που κυμαίνεσθε μεταξὺ Θεοῦ καὶ αμαρτωλοῦ κόσμου.
- Ιακ. 4,9 ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.
- Ιακ. 4,9 Συναισθανθῆτε τὴν αμαρτωλότητά σας καὶ τὴν ἐνόχην σας, μετανοήσατε, πενθήσατε καὶ κλαύσατε, δια τὰς ἀθλιότητάς

σας. Τα αμαρτωλά σας γέλοια μέσα εις τα ξεφαντώματα της αμαρτίας ας αλλάξουν και ας γίνουν λύπη και συντριβή μετανοίας, και η ψεύτικη χαρά του κόσμου ας μετατραπή εις συναίσθησιν και κατήφειαν.

Ιακ. 4,10 ταπεινώθητε ενώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς.

Ιακ. 4,10 Ταπεινωθήτε ενώπιον του Κυρίου και θα σας υψώσει εις την παρούσαν ζωήν ως προσωπικότητα αρετής, θα σας δοξάση δε εις την μέλλουσαν.

Ιακ. 4,11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί. ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτῆς.

Ιακ. 4,11 Αδελφοί, μη κατηγορεῖτε και μη κατακρίνετε ο ένας τον άλλον. Διότι εκείνος που κατηγορεῖ και κατακρίνει και καταδικάζει τον αδελφόν του, κατηγορεῖ και καταδικάζει τον θεῖον Νομον, τον Νομον της αγάπης και της καλωσύνης. Εάν δε με την συμπεριφοράν σου αυτήν καταδικάζης τον νόμον της αγάπης, που απαγορεύει την κατάκρισιν, τότε δεν είσαι πλέον τηρητής του νόμου, αλλά θρασὺς κριτής και επικριτής του νόμου.

Ιακ. 4,12 εἷς ἐστὶν ὁ νομοθέτης καὶ κριτῆς. ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ δὲ τίς εἶ ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον;

Ιακ. 4,12 Ενας ὁμως εἶναι ο νομοθέτης, που ἔχει το δικαίωμα να νομοθετῇ το ορθόν και να κρίνῃ κάθε παραβάτην, ο δίκαιος Θεός, ο οποίος ἔχει την δύναμιν και να σώσῃ και να καταδικάσῃ εις ἀπώλειαν. Συ δε, ἀσήμαντε ἄνθρωπε, ποῖος εἶσαι, που τολμάς να κρίνης και να κατακρίνης τον άλλον;

Ιακ. 4,13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· σήμερον καὶ αὔριον πορευσόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἓνα καὶ ἐμπορευσόμεθα καὶ κερδήσομεν·

Ιακ. 4,13 Ελάτε τώρα σεις, που χωρίς να λογαριάζετε τον Θεόν λέτε· “σήμερα η αύριον θα πάμε εις αυτήν την πόλιν και θα μείνωμεν ἐκεῖ ἓνα ἔτος και θα επιδοθώμεν στο εμπόριον και

θα κερδήσωμεν χρήματα”.

Ιακ. 4,14 οἷτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον· ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμὶς γὰρ ἔσται ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ καὶ ἀφανιζομένη·

Ιακ. 4,14 Τα λέγετε αὐτὰ σεις, οἱ οποίοι δεν γνωρίζετε τι θα συμβῇ ὀχι μετὰ ἓνα ἔτος, ἀλλ' οὔτε κατὰ την αὐριανὴν ἡμέραν. Διότι τι εἶναι ἡ ζωὴ σας, την οποίαν θέλετε να θεωρήτε ατελείωτον; Εἶναι ἓνας λεπτὸς ἀχνός, που φαίνεται για λίγες στιγμὲς και ἀμέσως ἔπειτα διαλύεται και ἀφανίζεται.

Ιακ. 4,15 ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσομεν καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.

Ιακ. 4,15 Σχεδιάζετε και λέγετε, ὅτι ἐπὶ ἓνα ἔτος θα πάτε και θα κάμετε και θα κερδήσετε, ἀντὶ να λέτε, ἐὰν ὁ Κυριος θελήσῃ και ζήσωμεν, τότε και θα κάμωμεν τοῦτο και ἐκεῖνο.

Ιακ. 4,16 νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη πονηρὰ ἐστίν.

Ιακ. 4,16 Τωρα δε, παραμερίζοντες τον Θεόν, καυχάσθε εις τα αλαζονικά σας σχέδια και εις τας ματαιοδόξους επιχειρήσεις σας. Καθε τέτοια καύχησις εἶναι κακή και αμαρτωλή.

Ιακ. 4,17 εἰδὸτι οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῶ ἐστίν.

Ιακ. 4,17 Ηκούσατε αὐτὰ που σας εἶπα και ἐμάθατε ποιὸ εἶναι το καλόν. Αλλὰ μη λησμονεῖτε, ὅτι ἐκεῖνος που γνωρίζει ποιόν εἶναι το καλόν, ἔχει δε και την δύναμιν να το πραγματοποιήσῃ, και δεν το κάμνει, διαπράττει ἁμαρτίαν.

ΙΑΚΩΒΟΥ 5

Ιακ. 5,1 Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις·

Ιακ. 5,1 Και τώρα ἡ σειρά σας πλούσιοι· κλάψατε με ὀλολυγμούς και

θρήνους δια τας δυστυχίας και ταλαιπωρίας, αι οποίαι
έρχονται κατεπάνω σας.

Ιακ. 5,2 ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπε καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα
γέγονεν,

Ιακ. 5,2 Ο πλούτος σας, που με αδικίας είχατε αποκτήσει και στον
οποῖον εστηρίζατε τας ελπίδας σας, ἔχει σαπίσει και τα
πολυτελή ενδύματά σας ἔχουν σκοροφαγωθῇ μέσα εις τας
ιματιοθήκας σας.

Ιακ. 5,3 ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν
εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν.
ὥς πῦρ ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις.

Ιακ. 5,3 Ο χρυσός και ο ἄργυρος, που εθησαυρίσατε, ἔχουν
κατασκουριάσει και η σκουριά των θαμένῃ ως φοβερά
μαρτυρία εναντίον της ιδιοτελείας και σκληρότητός σας και
θα καταφάγῃ τας σάρκας σας σαν φωτιά. Ευσσωρεῦσατε
θησαυρούς, ἀλλά εις καταδίκην σας κατὰ τας μεγάλας
εκείνας ἡμέρας της Κρίσεως.

Ιακ. 5,4 ἰδοὺ ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας
ὑμῶν ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν κράζει, καὶ αἱ βοαὶ
τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαὼθ
εἰσεληλύθασιν.

Ιακ. 5,4 Ἰδοὺ ο μισθός των εργατῶν, που εθέρισαν τα ἀπέραντα
χωράφια σας και τον οποῖον σεις ἀδίκως και πλεονεκτικῶς
κατεκρατήσατε, κραυγάζει εναντίον σας. Και οι ομαδικαὶ
βοαὶ των θεριστῶν, που τους ἀδίκησατε, ἔχουν φθάσει σαν
ἐπὶ κλησις δικαιοσύνης μέσα εις τα αυτιά του Κυρίου των
Δυνάμεων.

Ιακ. 5,5 ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέψατε
τὰς καρδίας ὑμῶν ὥς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς.

Ιακ. 5,5 Εζήσατε με απολαύσεις και ηδονάς εις την γην και
εσπαταλήσατε εις αμαρτωλὰς διασκεδάσεις, σαν ἄσωτοι, τα
αγαθὰ σας. Εκαλοθρέψατε και επαχύννατε τας καρδίας και

τα σώματά σας, σαν θρεφτάρια που προορίζονται δια την ημέραν της σφαγής των. Σαν ημέρα σφαγής και ολέθρου θα ξεσπάση εναντίον σας η δικαία κρίσις του Θεού.

Ιακ. 5,6 κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν.

Ιακ. 5,6 Κατεδικάσατε τον αθών, εφονεύσατε τον δίκαιον. Δεν αντιστέκεται εις την μοχθηρότητα και ασυνειδησίαν σας.

Ιακ. 5,7 Μακροθυμήσατε οὖν, ἄδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. ἴδου ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ ἕως λάβῃ ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον.

Ιακ. 5,7 Σεις δε, αδελφοί, που ταλαιπωρεῖσθε και πάσχετε ἀπὸ τας ἀδικίας και τας πῆσεις των ἀπλήστων και σκληρῶν πλουσίων, δείξατε μακροθυμίαν και υπομονὴν ἕως την Δευτέραν Παρουσίαν του Κυρίου. Μιμηθῆτε τον γεωργόν, ο οποίος ιδού, ὑστερα ἀπὸ τους κόπους της σποράς, περιμένει με υπομονὴν και ἐλπίδα τον πολύτιμον καρπὸν της γῆς. Και μακροθυμεῖ δι' αὐτόν, ἕως ὅτου πάρῃ ἀπὸ τον Θεόν την βροχὴν την πρῶϊμον και την βροχὴν την ὄψιμον, που ευνοεῖ την καρποφορίαν.

Ιακ. 5,8 μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίζατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε.

Ιακ. 5,8 Δείξτε και σεις υπομονὴν, στηρίζτε εις την πίστιν τας καρδίας σας, διότι η παρουσία του Κυρίου ἔχει πλησιάσει. (Ἡ ὥρα της ἐκδημίας μας ἀπὸ τον κόσμον εἶναι κοντά και η μεγάλη ημέρα της Κρίσεως, που θα δικαιωθῶμεν ἐνώπιον του Κυρίου, δεν θα ἀργήσῃ).

Ιακ. 5,9 μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἄδελφοί, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἴδου ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν.

Ιακ. 5,9 Αδελφοί, μη στενάζετε και δυσφορεῖτε ο ἕνας ἐναντίον του ἄλλου, δια να μη καταδικασθῆτε ἀπὸ τον Κριτὴν. Ἰδού ο Κριτὴς ἐφθασε, στέκεται ἐμπρὸς εις την θύραν.

- Ιακ. 5,10 υπόδειγμα λάβετε, ἄδελφοί μου, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου.
- Ιακ. 5,10 Παρετε, ἀδελφοί μου, ὡς παράδειγμα κακοπαθείας, υπομονῆς καὶ μεγαλοκαρδίας τοὺς προφήτας, οἱ οἱοῖτο σὺν ἀπεσταλμένοι καὶ πρεσβευταὶ τοῦ Θεοῦ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου.
- Ιακ. 5,11 ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰώβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστὶν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων.
- Ιακ. 5,11 Ἰδοὺ, μακαρίζομεν καὶ καλοτυγχίζομεν ἐκείνους, ποὺ δεικνύουν ὑπομονήν. Ἀπὸ τῆς Ἀγ. Γραφῆς ἔχετε ἀκούσει καὶ μάθει τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰώβ καὶ εἶδατε τὸ χαρούμενον καὶ εὐτυχισμένον τέλος, ποὺ ἔδωκεν εἰς τὴν δοκιμασίαν τοῦ Κυρίου. Διότι ὁ Κύριος εἶναι πολυεὺσπλαγχνος καὶ γεμάτος συμπάθειαν καὶ στοργήν.
- Ιακ. 5,12 Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε.
- Ιακ. 5,12 Πρὸ πάντων δε, ἀδελφοί μου, μὴ καταφεύγετε τοὺς ὄρκους. Μὴ ὀρκίζεσθε οὔτε στὸν οὐρανὸν οὔτε εἰς τὴν γῆν οὔτε κανένα ἄλλον ὄρκον. Να λέγετε πάντοτε τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ “ναί”, ποὺ θα πῆτε, νὰ εἶναι ἀληθινόν καὶ πραγματικόν “ναί” καὶ τὸ “ὄχι”, νὰ εἶναι πράγματι “ὄχι”, διὰ νὰ μὴ περιπέσετε εἰς τὴν κρίσιν καὶ καταδίκην ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ.
- Ιακ. 5,13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω.
- Ιακ. 5,13 Ὑπάρχει μετὰξὺ σας κανεὶς, ποὺ ταλαιπωρεῖται καὶ θλίβεται; Ἀς προσεύχεται, ζητῶν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ παρηγορίαν καὶ λύτρωσιν. Εὐρίσκεται κανεὶς εἰς κατάστασιν ευθυμίας;

Ας ψάλλη, δοξολογών τον Θεόν.

Ιακ. 5,14 ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς
πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ’
αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
Κυρίου·

Ιακ. 5,14 Εἶναι κανεῖς μεταξύ σας ασθενής; Ας προσκαλέση τους
πρεσβυτέρους της Εκκλησίας και ας προσευχηθοῦν ἐπάνω
απὸ αὐτόν και δι' αὐτόν προς τον Θεόν, αλείψαντες αὐτόν
με ἐλαιον στο ὄνομα του Κυρίου.

Ιακ. 5,15 καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ
αὐτόν ὁ Κύριος· κὰν ἁμαρτίας ἢ πεπονηκώς, ἀφεθήσεται
αὐτῷ.

Ιακ. 5,15 Και η προσευχή αυτή, που θα εμπνέεται ἀπὸ την πίστιν και
θα γίνεται με πίστιν, θα θεραπεύση και θα σώση τον
ἀρρωστον ἀπὸ την σωματικὴν ἀσθενείαν, και θα τον
σηκώση ο Κύριος ἀπὸ το κρεβάτι της ἀρρώστιας· και εἰάν ο
ασθενής ἐχῇ κάμει ἁμαρτίας, θα του συγχωρηθον εκ μέρους
του Θεοῦ.

Ιακ. 5,16 ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε
ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου
ἐνεργουμένη.

Ιακ. 5,16 Να ἐξομολογήσθε με ειλικρινή μετάνοιαν και συντριβὴν
μεταξύ σας τα ἁμαρτήματά σας και να προσεύχεσθε ο ἕνας
ὑπὲρ του ἄλλου, δια να θεραπευθῆτε και ἀπὸ τας
σωματικὰς και ἀπὸ τας πνευματικὰς ἀσθενείας. Διότι
δέησις, η οποία προσφέρεται με πίστιν πολλήν προς τον
Θεόν εκ μέρους του δικαίου, ἐχει μεγάλην δύναμιν και
φέρει θαυμαστὰ αποτελέσματα.

Ιακ. 5,17 Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ
προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς
ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ·

Ιακ. 5,17 Ο προφήτης Ηλίας ἦτο ἄνθρωπος ὁμοιος με ἡμᾶς, με την

αυτήν ασθενή ανθρωπίνην φύσιν. Και εν τούτοις με θερμήν προσευχήν πίστεως προσευχήθη, δια να μη βρέξη, και δεν έβρεξεν ο Θεός επάνω εις την γην τρία έτη και εξ μήνας.

Ιακ. 5,18 καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ιακ. 5,18 Και πάλιν προσευχήθη, δια να βρέξη, και ο ουρανός έδωκε πλουσίαν βροχήν και εβλάστησεν και εκαρποφόρησε η γη.

Ιακ. 5,19 Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν,

Ιακ. 5,19 Αδελφοί, εάν κανείς από σας παραπλανηθῇ και φύγῃ μακριά από την χριστιανικὴν ἀλήθειαν, και ο αδελφός τον επαναφέρει στον δρόμον του Θεού,

Ιακ. 5,20 γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

Ιακ. 5,20 ας γνωρίζῃ, ὅτι ἐκεῖνος που επαναφέρει έναν αμαρτωλόν από τον δρόμον της πλάνης του στον δρόμον της αληθείας, θα σώσῃ μίαν ψυχὴν από τον αἰώνιον θάνατον και θα εξαλείψῃ πλῆθος αμαρτιῶν, τας οποίας ο παραπλανηθεὶς αμαρτωλός εἶχε διαπράξει.